

frygteligt, at der her i København er Tusind Mennesker, Fædre, Mødre og Børn, der ikke kan faa Lejlighed. Ude paa Frederiksberg, i en forholdsvis saa lille By, er der ca. 400 Mænd, Kvinder og Børn, som staar uden Lejlighed og maa finde sig i, at Kommunen anviser dem tilfældige Rum, hvor de maa tilbringe deres Nætter og Dage. Og disse mange Mennesker, altsaa ca. 1,400 for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende — jeg har ikke Tallene paa dem ude i Provinserne, men de er naturligvis ogsaa ret store i Øjeblikket —, er ikke et almindeligt fattigt Proletariat, det er Folk, som har Penge til at betale deres Lejligheder med, men som ikke kan komme ind nogen Steder, fordi der ingen Plads er. Ved Frederiksberg Kommunalbestyrelses sidste Møde oplyste Formanden, at der findes ikke en eneste ledig Lejlighed paa Frederiksberg, og det samme er temmelig sikkert ogsaa Tilfældet her i Byen. Jeg var forleden Dag henne i Hindegades Skole, som er indrettet til Kaserne for saadanne husvilde. Det viste sig da, at der blandt dem, som har maattet lade sig indlogere i et Værelse, som Kommunen stiller til Raadighed for dem, er Folk, der indtager ganske pæne Stillinger. Det samme viser sig, naar man undersøger alle de andre Tilfælde. Paa Frederiksberg meldte sig f. Eks. en Ingeniør, en Skolelærer o. s. v., andre Steder viste det sig, at det er Smaamestre, Folk, som aldrig har tænkt paa, at de skulde komme i den Situation at gaa husvilde omkring paa Gaderne, der melder sig. I Hindegade er der flyttet to Familier ind med Fortepiano, hvilket viser det Standpunkt, disse Familier indtager. Man kan jo sige, at det er en overflødig Genstand, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Fortepiano røber en vis Familiehøjhed. En Familie, der har Fortepiano, er i Regelen en Familie, der lever et smukt Familieliv, hvor Forældrene stræber efter at give deres Børn en højere Uddannelse, og hvor de tilbringer deres Aftener i Samvær. Et Fortepiano tyder ogsaa paa en vis Velstand, og i denne Husvildeafdeling i Hindegades Skole flyttede altsaa to Familier ind med Fortepiano.

Spørger man nu, hvad Hovedgrunden er til, at disse Familier er blevet opsagt og ikke har kunnet faa nye Lejligheder, saa vil det vise sig, at det er paa Grund af Børnene. I Hindegades Skole er der en Familie med 10 Børn i eet Værelse. Jeg beder ærede Medlemmer tænke dette igennem: en Familie, bestaaende af Mand,

Kone og 10 Børn i forskellige Aldre, anbragt i eet Værelse sammen. Det strider baade imod Moral og Hygiejne, men dog er det Vilkaar, som man byder Familier med Børn her i Landet. Hvis ærede Medlemmer vil se Annoncerne om „Lejligheder tilbydes“ igennem, vil de erfare, at der næsten altid averteres efter Folk uden Børn. Jeg kan fra en enkelt Avis nævne et Eksempel. Der averteres med en ganske lille 2-Værelsers Lejlighed, som dog skulde være tilgængelig for ubemidlede Folk, men det gøres saaledes: „Lejligheden er kun for rolige Folk uden Børn“. Jeg har endvidere her en Række af Annoncer, der alle har denne Betingelse: „Rolige Folk uden Børn“. Saa er der en Ting til at bemærke: Man skal paa disse Annoncer næsten altid indlægge Billet. Man kan ikke gaa hen og se paa Lejligheden, men man skal indlægge Billet, saaledes at Husejeren kan undersøge, hvad det er for Folk, der søger hans Lejlighed. Han skal formodentlig undersøge Familiemoderen, for det kan jo tænkes, at hun er i den Stilling, at hun venter et Barn, og hvis det er Tilfældet, bliver hun afvist, saa kan hun og hendes Mand ikke faa den Lejlighed. Det er snart saaledes her i Byen, at man for at faa en Lejlighed skal møde med en Attest for at være gold. Hvis der er Fare for, at man kan faa en stor Børneflokk, har man ikke megen Udsigt til at faa en Lejlighed i København. Jeg synes, det er saa illustrerende for de højst sørgelige sociale Forhold, hvorunder vi lever. Der har været saa megen Tale om Krigens Rædsler, om alt, hvad der sker under Verdenskrigen, og man har undret sig over, at Folk finder sig i disse Forhold. Jeg kan til en vis Grad sige, at det er, fordi Folk er vante til Elendighed. I de Egne, hvor der føres Krig, drives Familierne fra Hus og Hjem, men det er noget, der ogsaa ofte sker i Fredstid. Vi ser, hvorledes de vandrer omkring i København for endelig at lade sig anbringe i Kommunens tilfældige Barakker eller Skolebygninger. En engelsk Læge udtalte forleden disse Ord: Der kom en Flyvemaskine over London, og den dræbte en Baby, men Fattigdommen i England dræber 2000 Babies hvert Aar. Ærede Medlemmer vil se, at de sociale Forhold er af den Art, at man til en vis Grad kan se paa Krigen uden at blive alt for dybt grebet, fordi ens Sind i Forvejen er rystet over de sociale Tilstande, hvori vi lever. Dette, at en Familie, der har Børn, jages fra Hjemmet, er af den